

894

323.2(480)

K

KEVÄT-
PÄIVÄ

Vapaussankarien
muistoksi v. 1918

KUSTANTAJA:
E. J. JÄRVINEN, LAHTI

Muistan vielä ajan menneen,
Jolloin minut vangittiin.
Kauhu, tuska valtas silloin,
Kohta vaivuin murheisiin.

Kevätpäivä toukokuulla:
Tovereita tuhansin
Taistelusta uupuneina
Vesalassa vangittiin.

Sotasaaliinansa riisti
Saksalaiset sotilaat
Paitsi aseet, kellot, rahat,
Jalkineetkin jaloista.

Tiet ne vielä paikatellen
Keväthangen peitossa,
Jota myöten avojaloin
Meidän täytyi kulkea.

Kun nyt kuljen kenttää myöten,
Missä äsken taisteltiin,
Katseeni mun siinä johtaa
Kaatuneisiin toveriin.

Kaihomielin kulkeissani
Aatokseni kuiskaapi:
Oisin ehkä onnellinen
Kaatuneena minäkin.

Mennyttä on elämäni,
Niinkuin aalto ulapan,
Synkkä tunne rinnassani
Kohtalosta tulevan.

Sääliä ei polosille
Meille riitä rahtua,
Kasarmeihin tuhansittain
Meitä täytyi mahtua.

Aurinko on mailleen mennyt
Tuonne metsän rannan taa,
Sieltä kuulen kauhukseni
Kiväärien ulvontaa.

Näen tuolla haamun lailla
Marttyyreinä kaatuvan,
Tovereita koston uhriks'
Kuljetettiin laumoittain.

Ällös sääli sankareita,
Edess' oma kohtalo,
Kärsimysten Golgatalla
Seison itse horjuen.

Kohtalomme oli kova,
Hirmuhenget ilkkuivat,
Pedon lailla tovereita
Kohtelivat kiukuissaan.

Hennalasta tuomiolle
Vietiin Lahden kaupunkiin,
Kaksi rinnan komennettiin,
Uuvuksissa marssittiin.

Tuomari nyt meille lukee
Raporttia kymmenen,
Kysyy sitten syyttäjältä,
Mitä vaadit hänelle.

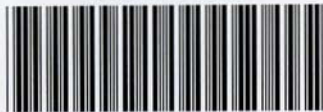
Syyttäjä nyt tähän vastaa
Ivan hymy huulillaan:
Mitä minä hälle vaadin, —
Tuomitaan hän kuolemaan.

Vartija nyt minut huutaa
Vielä sisään uudestaan,
Tuomari nyt ilmoittaa:
Edessä on kuolema.

Lahti 1921, Kirjapaino Kipinä.

TYÖVÄENLIIKKEEN KIRJASTO
VÄLIVARASTO

1290622239